

E
303
H45

UC-NRLF

\$B 538 523

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA

PRESENTED BY
PROF. CHARLES A. KOFOID AND
MRS. PRUDENCE W. KOFOID

*mellem, S. 1.
784.*

BERÄTTELSE

OM

NORDAMERIKAS FÖRENTA STATER

1784

BREF TILL KANSLIPRESIDENTEN

AF

FRIHERRE SAM. GUST. HERMELIN

STOCKHOLM 1894

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

BERÄTTELSE
OM
NORDAMERIKAS FÖRENTA STATER
1784

BREF TILL KANSLIPRESIDENTEN

AF
FRIHERRE SAM. GUST. HERMELIN

STOCKHOLM 1894
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

Samuel Gustaf Hermelin

föddes den 15 april 1744. Hans fader var sedermera riksrådet frih. *Carl Hermelin* och hans moder *Hedvig Ulrika Benzelstierna*. Hans farfader var konung Karl XII:s berömde statssekreterare *Olof Hermelin*.

Till följe af den sorgfälliga uppfostran han åtnjöt i fädernehemmet kunde han redan vid 16 års ålder inskrifva sig vid Upsala universitet, hvarest han egnade sig åt studiet af juridik och naturvetenskap. Sedan han med utmärkelse aflagt Hofrätts- och Bergsexamen, antogs han 1761 till auskultant i Bergskollegium. De framstående fackkunskaper och den ovanliga duglighet han här ådagalade, ådrogo honom snart förmäns uppmärksamhet. Honom anförtroddes åtskilliga viktiga resor och andra uppdrag. År 1770 utnämndes han till bergmästare. Fyra år senare blef han assessor i Bergskollegium samt 1781 bergsråd.

Året 1782 bildar en viktig vändpunkt i Hermelins lefnad. Redan länge hade svenska regeringen med stort intresse följt händelsernas utveckling i Nordamerika. Med klar blick insåg man i Stockholms regeringskretsar, att det alltjemt pågående

kriget mellan England och de amerikanska fristaterna förr eller senare måste sluta med seger för dessa sistnämnda, och man hyste det hopp, att den temligen lifliga handelsrörelse, som efter krigets utbrott hade utvecklats sig mellan Sverige och Nordamerika, skulle efter fredens afslutande tilltaga i ännu högre grad. Så mycket viktigare måste det naturligtvis förefalla, att genom en fackman låta på ort och ställe undersöka om och i hvilken utsträckning de amerikanska fristaternas väntade oafhängighetsförklaring skulle kunna utöfva ett gynnsamt inflytande på handelsförhållandet till Sverige och i synnerhet på detta lands förnämsta exportartikel, jernet. Hermelin blef anförtrodd lösningen af denna ärofulla och ingalunda lätta uppgift. År 1782 erhöi han tre års tjänstledighet för att besöka utlandet, särskildt Nordamerika. Officielt angafs studiet af geologi och metallförädling såsom resans ändamål. Men af den honom meddelade Kongl. instruktion framgår, att hans beskickning framför allt åsyftade att befrämja Sveriges merkantila intressen och till och med icke saknade en viss diplomatisk karakter, i det att han medförde en fullmakt, hvilken ackrediterade honom såsom minister hos fristaterna. Visserligen har Hermelin aldrig kommit i tillfälle att göra bruk af sitt kreditiv, då vilkoret härför — afsändandet af en Nordamerikansk minister till Stockholm — icke uppfylldes.

Hermelins resa, till hvilken svenska regeringen beviljade ett bidrag af 3,000 riksdaler ifrån den under jernkontorets förvaltning stående extra licentfonden, gick genom Holstein, Tyskland och Neder-

länderna till Paris, der han stannade från den 18 september 1782 till början af november s. å. Den 7 nov. skrifver den dervarande svenske envoyéen, grefve Creutz, till konung Gustaf III: Le baron de Hermelin est parti pour l'Amérique. Il a désiré de profiter de la première occasion pour y aller, à fin de recueillir à temps les connaissances nécessaires et former des liaisons qui lui fourniront des moyens d'ouvrir des débouchés avantageux pour le commerce de la Suède avec cette partie du nouveau monde. Il m'a dit que le Président de la Chancellerie lui avait fait sentir que Votre Majesté pourrait bien l'accréditer comme Ministre auprès du Congrès, aussitôt que la paix serait faite entre les Etats-Unis de l'Amérique et l'Angleterre. Je lui ai conseillé d'agir avec le plus grand secret et la plus grande circonspection et nous sommes convenus ensemble d'annoncer son voyage comme ayant pour objet des découvertes de l'histoire naturelle à l'instar de celui de Monsieur Kalm¹ et les lettres de recommandation que je lui ai obtenues en font mention.

Hermelins färd öfver oceanen från Rochefort till Amerika var ej utan faror, emedan fartyget ofta eftersattes af kapare, och det var först efter många äfventyr, som det slutligen lyckades honom att landstiga på Nord-Carolinas kust. Resultatet af de iakttagelser, som han här i Nordamerika under nära två års vistelse och vandringar genom nästan alla fristaterna samlade, har han nedlagt uti Berättelser till svenska regeringen. Af dessa, som för några år

¹ Född 1716, reste i Nordamerika åren 1748—1751, död såsom professor i Åbo 1779.

sedan öfverlemnades från Utrikesdepartementet till Riksarkivet, är den här nedan i tryck meddelade den vigtigaste.

Med ökade kunskaper och ännu rikare erfarenhet återvände Hermelin i slutet af år 1784 öfver England till fäderneslandet, hvarest han numera på kulturlifvets mest olika områden utvecklade en synnerligen framgångsrik verksamhet. Så t. ex. åstadkom han genom anordnande af tekniska förbättringar, att den under de sista årtiondena mycket försummade grufdriften vid Falun erhöll ny lyftning och åter lemnade vinst till delegarne. Så förvandlade han vidare längst uppe i norden en kolossal landsträcka, hvilken dittills liknat en ödemark, genom anläggande af nybyggen och ännu i gång varande bergverk till ett blomstrande kulturland, som lemnar sysselsättning och näring åt tusenden. I den vetenskapliga världen slutligen har Hermelin genom utgifvande af den första fullständiga »Atlas öfver Sverige» förvärfvat sig ett odödligt namn. Denna atlas, hvilken grundläggaren af den moderna geografiska vetenskapen, Karl Ritter, i första bandet af sin Erdkunde egnar lika smickrande som välförtjenta loford, måste genom uppgifternas noggrannhet och sorgfälligheten i utförandet ännu i dag väcka kännares beundran. Publicerandet af dessa 32 kartor (1797—1810), så väl som Norrbottens kultivering, lät sig endast göra genom de största pekuniära uppoffringar, och då härtill kommo de mest ogynnsamma konjunkturer jemte flera andra oförutsedda olyckor, var det nära att Hermelin blifvit bragt till tiggarsstafven. Fattig på jordiska egodelar, men med medvetandet att hafva gjort sitt fädernes-

land oskattbara tjenester, afled Hermelin den 4 mars 1820 — en ädling i ordets bästa bemärkelse.

Vetenskapliga utmärkelser hade under hans lefnad i rikt mått kommit honom till del. I svenska Vetenskapsakademien, hvilken redan 1771 valde honom till ledamot, var han 1773 och 1785 præsens. Det var i denna egenskap han 1785 höll ett (ännu otryckt) tal om sin amerikanska resa. Vetenskaps-Societeten i Upsala tillhörde han sedan 1800, Landtbruksakademien sedan 1813. Bland de utländska samfund, af hvilka han var medlem, förtjena nämnas »Societät der Bergbaukunde» och »Naturforschende Gesellschaft», båda i Berlin. Att äfven i Amerika Hermelins namn hade en god klang, derom vittnar tillräckligt det faktum, att »American Philosophical Society» i Filadelfia och »American Academy of Arts and Sciences» i Boston valt honom till ledamot.

Stockholm den 1 augusti 1894.

C. E. B. Taube.

I.

Af Eders Excellences grace anhåller jag med största vördnad, at denna ödmjuka Berättelse ej onådigt blifver ansedd, sedan genom bref af den 10 sistl. februari från Stockholm underrettelse nu blifvit mig lämnad, at mine förra ödmjuke skrivelser och 2:ne afsände Berättelser, den ena om dessa staters allmänna tillstånd, och den andre om bergvercken och handelen, till Eders Excellence ej framkommit. Jag utbeder därföre i ödmjukhet, at i denna och hosföljande ödmjuke skrivelser åter få anföra en del af den förstnämnde Relation, med tilläggning af sednare omständigheter. Men at tillräckeligen föreställa de Förenade Americanske Staters beskaffenhet fordrade mera skicklighet och vidlyftigare utförande, än vid detta tillfälle kan erhållas. Det är i förhoppning af Eders Excellences nåd jag vågar aflämna följande anmerckningar, och i denna ödmjuke skrifvelse anföra *om landets vidd, indelning och folckmängd.*

Berätt. om Nordamerika.

1:o. Om de 13 nuvarande Stater.

De Förenade Stater uti America tillkommer efter de uti fredstractaten utsatte grentsor ett vidstreckt och frucktbärande land med tillvexande folckmängd. Från Canada i norr till Florida i söder utgör längden efter medeltal etthundrade femtio Svenske mil och bredden 100 sådane mil från Atlantiske hafvet till Mississippifloden. Detta land längsefter hafsstranden och till 30 à 50 Svenske mils bredd därifrån, är bebodt af dessa staters invånare; äfvenledes vestra delen af Virginien mot Mississippi och dessutom någre byar och handelsställen. Den öfrige trackten innehafves ännu af Indianske nationer, men Congressen har vidtagit anstalt at erhålla en del af det landet för inrettning af nya stater i förbund med de nuvarande tretton republiqver. Dessa, hvaraf den bebodde delen kan utgöra omkring 6 à 7,000 Svenske qvadratmil, äro mycket skiljacktige till vidd och invånares antal. Däröfver torde få bifogas hoföljande nota,¹ ehuru säkre upgifter ej ännu finnas at tillgå, och de förteckningar därå, till fördelning af allmänna skulden, som Congressen requirerat, ej ännu af de serskilte staterne blifvit aflämnade. Dessa stater, hvilka efter nuvarande förhållande och utseendet för framtiden kunna anses för serskilte, dock i förbund varande republiqver, äro äfven skiljacktige till inrettning och till landets afkomster. — De fyra Ny-Englands stater, i norra delen belägne, hafva

¹ Se bilagan sid. 54.

blifvit anlagde af folck, som för sjelfrådighet uti religion och regering sökt nya boningsställén. Landet, ehuru af kallare climat och mera bergig landtmon än de öfrige stater, är till större delen väl upodlat och tätt bebodt, ej med strödde boningsställén, utan med byar, gemensamt för jordbruk, slögder och handel; jemte sjöstäder för skeppsfart, skeppsbyggnad till salu, och vidstreckte fiskerier. Dessa näringar, jemte victualier, trädvercke och pottaska, samt ringa quantum tjära, utgöra dessa staters exporter, då en del hvete och jern ditföras från de södra staterne. Boston i Massachusetts stat och New-Port i Rhode-Islands äro de största handelsstäder. I New-Hampshire äro Portsmouth och Newbury-Port, i synnerhet för master och trädvercke, och Connecticuts stat, hvars handel tillförene gått genom de förutnämnde städer och New-York, har nu börjat vidtaga anstalter at utvidga egen sjöfart från Ny-Londons och Ny-Havens städer. — Ny-Yorks stat, anlagd för handel, har tillika vidstreckt utrymme vid den segelbara North River till de stora insjöarne. Handelen med Indianerne blifver delad emellan Canada och större delen till denna stat, då de öfrige staters invånare hafva för lång landtransport till de nord-vestra Indianske nationer. Landet mot hafssidan är mycket upodlat, men större delen af den nord-vestra trakten är ej ännu uptagen, och en del af det upbrukade landet tillhör större ägendoms-herrar. Styrelsen uti Ny-Yorck är mera aristocratisk, men uti de ofvannämnde 4 Ny-Englands stater hafva invånarena mera jemlik förmögenhet och upfostran, samt utöfva mera democratisk regering, under tvång

af antagne tänkesätt. Från Ny-Yorks stad, som är enda handelsorten för exporter i den staten, afskeppas spanmål, victualier, trädvercke och skinnvaror. — Till Ny-York försändes äfven större delen af producterne från Jersey, i synnerhet spanmål, något victualier och jern tillverckning, men från den vestra sidan till Philadelphia. Städerna i Jersey hafva ej tillföre haft någon utrikes handel, ehuru Perth-Amboy å Jersey-sidan, i grannskapet af Ny-Yorks stad, har god hamn och belägenhet, men hittills saknat därtill förmögne och tilltagsne invånare. Folket i Jersey har därför vid serskilte sammankomster förklarat, at de missnögde handlande och andre invånare från Ny-York skola njuta säkerhet at ditflytta, som åtskillige äfven gjort under nuvarande partie-oenigheter i sistnämnde stad. Landet i Jersey är uti medlerste och östra delarne af god jordmon och tätt bebodt, men en del af hafssidan sandig och nordvestra trakten mycket bergig, hvarföre från sistnämnde del en myckenhet invånare flytta till vestra landet af Pensylvanien och Virginien. — Pensylvanien, som jemte Jersey och Delaware blifvit i synnerhet för jordbruk anlagd, under mera jemlik förmögenhet och fri religionsöfning, är till vidden en af de största stater och strecker sig från Delaware-floden fem grader i vester till Ohio, inreknad Pittsburg, tillföre Fort du Quesne, hvilken stad vid sistnämnde flod synes blifva en betydlig inlands handelsort. Genom folkets tillvext, som till större delen å landsbyggden äro af Tysk härkomst, och genom en myckenhet nu inflyttade från utrikes orter förökar sig folkmängden årligen i denne stat, jemte

flere nybyggens anläggande i vestra delen däraf. Spanmål, victualier, trädvaror och linfrö exporteras till betydande verde. Jern afsättes till Ny-England och till Virginien. Importerne af fremmande varor äro anseelige, hvaraf försändes till de vestra orterne vid Ohio, till de nästgrentsande stater, och äfven en myckenhet till de södra staterne i utbyte mot deras tillverckningar. Philadelphia är den enda handelsstaden i Pensylvanien med skeppsfart, hvarest äfven mycken skeppsbyggnad idkas. Styrelse-lagarne äro skiljacktige från de öfrige stater. Alla invånare, utan afseende på ägendom, såsom i de öfrige, kunna i denna lika deltaga, at välja och blifva valde till ledamöter i Assembleen, som består allenast af ett hus och, jemte högsta legislative, nyttjar äfven större delen af executive mackten; men däruti äro nu ändringar föreslagne, hvilka förorsaka tvänne olika tänkesätt. Det tyckes, at för det närvarande de förmögnare, ehuru de vid ämbeten och assembleen hafva pluraliteten, ej nu kunna införa andre författningar vid styrelsen. — Delaware-staten, hvars handel endast är på Philadelphia med något af jordbruks afkastningar, ehuru af god belägenhet, är till vidden så inskrenkt af de öfrige stater, at den ej kan blifva betydande.

Uti de öfrige nedannämnde stater sker alt arbete vid landtbruket och plantager genom Negrar, undantagandes i de vestra delarne, dit invånare flyttat från de ofvansagde stater. Invånarena äro således i allmänhet ägendomsherrar, utom de hvite upsyningsmän, som för Negrarne nyttjas, och regeringen är mera aristocratisk, än i de norra staterne.

De tillverkningar, hvarigenom dessa stater vinna deras förmögenhet, äro följande: Från Maryland, som ej efter dess påstående erhållit andel af det vestra landet, afsättes tobak, vid pass 30,000 oxhufvud å 800 till 1,000 £ årligen, stundom större quantum till 50,000 oxhufvud; äfven föryttras spanmål samt stångjern och gjutgods. Baltimore är den största handelsstaden, som i senare åren tilltagit, och dessutom äro åtskillige lastageplatser; men vid Annapolis föga handel, likasom vid en ny stad, Havre de Grace, där Susquehanna-floden utlöper i Chesapeaks sjövik. En societet med enskilte samman-skott och legislaturens stadfästelse har beslutit, at söka göra båt fart genom strömmrensningar och slussar uppå sistnämnde flod, för at befordra Marylands handel med de vestra orterne och å den trakten dela afsättnings-förmon med Pensylvanien. Susquehanna synes dock därtill vara mindre tjenlig än Potowmack-floden, som utgör grentsen emellan Maryland och Virginien, å hvars ena sida äro någre smärre städer till den förenämnde staten, och å den andra är Alexandria, hörande till Virginien. Till den staden kunna krigsskepp upgå Potowmack-floden, och sedan, utom någre smärre landtransporter, är båt fart till de floder, som utlöpa i Ohio, hvilken transportväg äfven med fördel blifvit nytjad; men hittils är dock handeln där föga betydande, i anseende till mindre förmåga och styreka å den orten mot de öfrige, som hos sig vilja bibehålla handelsrörelsen, och i anseende till dess fördelning emellan många lastplatser. I norra delen af Virginien har Fredricsbourg vid Rapahannock-floden den största

handelen; men i södra delen äro åtskillige städer vid James River, samt många handelsbyar. Virginien regering har nyss vidtagit författning, det Norfolk vid James River må blifva den hufvudsakligaste handelsstaden, hvartill dess hamn för större skepp, dess mindre afstånd än de andre städerna från hafvet och öfrige belägenhet synes gifva god anledning, och handelen därigenom blifva befördrad, då tillrecklige uplager af exporter och importer därstädes äro at tillgå, samt alla fartyg skola tillägga vid Norfolk, Alexandria, Yorcktown och Fredricsbourg. Det är dock ovisst, om denna författning kommer till verckställighet. Från Virginien utföres 50 till 60,000 oxhufvud tobak, hvete och något annan spanmål, victualier och trädvaror. En del af de sistnämnde, jemte tjära, beck och terpentine från öfra delen af Norra Carolina blifva från Norfolk afskeppade, hvilken stad under kriget upbredt har redan till par hundra hus blifvit åter upbygd. (Om Vestra Virginien nedanføre). Från Norra Carolinas hamnar afsättas äfven trädvaror och omkring 50,000 tunnor tjära, beck, terpentine, hvilka i denna stat, och föga uti de öfrige, tillverckas för afsettnig; äfven föryttras något tobak och rice. Edenton, New-Bern och Willmington vid Cap Fear River äro de hufvudsakligaste handelsställen; men till de 2:ne förra är kusten och tillgången hinderlig genom sandbankar, osäker ankargrund samt stormar, och at allenast mindre fartyg kunna upgå floderne, men större till Cap Fear River. Genom en canals gräfning af få mils längd är i förslag, at till New-Bern erhålla säkrare inlopp. Rice och indigo

äro hufvudexporterne från Södra Carolina; därjemte afskeppas någre 1,000:de tunnor tjära och någon del trädvaror samt victualier; men något hvete köpes från de ofvannämnde orter. Charlestown innehar handelen för hela denna staten samt för någon del af Georgien. Sistnämnde stat synes vara uti tilltagande, och de utländningar, hvilka med något capital vilja inretta plantager, kunna inom få år göra betydande vinst; men i de andre staterne är därtill föga tillfälle. Indigo och rice äro äfven hufvudexporterne från Georgien, något trädvercke och djurskinn, samt silcke från Augusta; men Savannah är stapelstaden.

2:o. Om det vestra landets indelning och nya Stater.

Det vestra landet, invid Norra och Södra Carolina samt Georgien, till Mississippi, på grentsen mot Florida, innehafves af Indianske nationer, hvilka anses, at ehuru förminskade kunna utgöra omkring fem tusende stridbare män. Vid sammankomst sist ledit år uti Augusta hafva de vidare afstådt landet å östra sidan om floden Ocones till Georgien, men emellan ofvannämnde 3:ne stater är tvistighet, huruledes grentsorne emellan dem skola berecknas, när de framdeles erhålla det öfrige Indianske landet. Efter öfverenskommelse af dessa staters Deputerade för någre år sedan, inskrenktes Södra Carolina efter Savannah-flodens början i vester; men denna stat påstår nu lika proportion som dess 2:ne nästgrentsande stater, och hafva ingendera afstått deras

pretensioner till det vestra landet för Congressens disposition. Norra Carolina har redan åtskillige settlements på vestra sidan om Apalachiske bergstreckningen, och utvidgas de årligen invid Cherokée-floden, hvarå nytjas båtfart till Mississippi. Sedan freden från Europa blifvit kundgjord hafva oroligheterne med Indianerne för större delen afstannat, men någre resande hafva blifvit ihjelslagne, och i vinter har en General Rutherford från Norra Carolina, som med ett antal Voluntairer afgått till Mississippi, at därinvid inretta sig nya bostäder, blifvit dödad, jemte de fleste af dess medfölje. Dessutom, ehuru denna anseelige district efter fredstraktaten skulle tillkomma de Förenade Stater, så synes Spanien ej hafva lämnat dess påstående därtill, såsom utgörande östra delen af Louisiana.

Vestra Virginien, från grentselineen mot Carolina till Ohio-floden, och från Alleghenybergstreckningen till Cherokée- och Ohio-flodernes sammanlopp, nära vid Mississippi, blef inlöst af Engelske regeringen från Indianerne efter afhandling 1768 vid Fort Stanvik för 10,460 Pound sterling, därvid inreknat en trakt vid Cherokée-floden, som anses till Norra Carolina. Detta vestra landet af Virginien är ungefär af 73 Svenske mils lengd i vester, längs efter södra sidan af Ohio, och efter medeltal af 22 mils bredd i norr och söder. Därstädes skola redan vara öfver 70,000 invånare, och till den district däraf, som kallas Kentucke, har inom ett år efter freden flyttat omkring tolf tusende personer från östra Virginien och från de andre staterne. En ny stad, Louisville, har för 3 eller 4 år sedan

blifvit anlagd vid Rapids of Ohio, 94 Svenske mil nedanföre Pittsburg och 64 mil efter vägens längd ofvanom Ohio-flodens utlopp i Mississippi, hvarinvid nu Commissarier, afsände af Virginien's regering, göra afmätningar till nybyggare, och synes inom kort tid detta land blifva vidare bebodt och upodlat. Invånarena därstädes hafva sistledit år gjort ansökning, at till serskilt stat afdelas från Virginien, som dock ej vunnit bifall; men de torde framdeles åtskilja sig, när denna district blifver mera folkrik. — Landet å nordvestra sidan om Ohio, hvartill Virginien efter dess charter af år 1609 äfven gjort påstående, har dess General-assemblé i october 1783 resolverat, at afstå till disposition af de Förenade Staters Congress, hvilket land dock ännu af Indianerne innehafves.

Congressen har sistledit år förnyat dess föreställning, at de stater, hvilka göra fordran uppå det vestra landet, ville afstå en del till Congressens förordnande, för at indelas till nya stater, i lika förbund med de öfrige, af ungefärligen 100 till 150 Engelske kvadratmils innehåll. Däraf skall afmätas det vid detta kriget till Americanske armeen utlofvade arfvodesland, samt en del land försäljas till allmänna skuldens afbetalning. Det land, som är emellan Ohio-floden och 41 graden, utgör omkring 90 Svenske mil från Pensylvaniens grents till Mississippi, och 20 till 30 mil i bredden. Därstädes äro någre byar, S:t Vincents och Kaskakias, hvilkas invånare af Fransk härkomst erkänt sig till de Americanske Staterne. Till det nordvestra landet från 41 graden till 42:dra 2' latitude från Pensylvanien till

Mississippi, har Connecticut, i anledning af dess charter år 1662, förklarat sig genom proclamation den 15 november sistledit år hafva otvifvelaktig och exclusiv rätt till jurisdiction och preemption, som den staten är determinerad at försäkra och at bibehålla, hvarföre alla vid förlust och straff förbjudas, at med det landet sig befatta, utan bifall af Connecticuts stat; men detta påstående har ej af de öfrige staterne blifvit erkänt, som anse Connecticut därtill ej hafva rättighet, utan föreställning nyligen vidare yrkad, at afstå en sådan fordran. — Congressen har genom resolution af den 23 sistl. aprill fastställt visse artiklar för det vestra landets indelning och de nya staters inrättning, med de villkor, at de skola beständigt förblifva en del af confoederation af de Förenade Stater uti America, och vara undergifne till confoederations-artiklarne, och i enlighet därmed till Congressens beslut, lika med de originela staterne; at de uti intet mål skola deltaga med första disposition af landet, eller med de reglementer, som Congressen må finna nödige till rättighetens befastande för de, som äro bona fide köpare däraf; at de skola vara skyldige at betala en del af foederal-skulderne, som äro eller blifva ådragne, at fördelas på dem genom Congressen, efter samma föreskrift och mått, som för de öfrige stater; at ingen taxa skall läggas på land ännu af Congressen oförsålt; och at deras respective regering skall blifva republicansk. Vid första början skall Congressen vidtaga anstalt till fred och god ordning; sedan skola invånarena välja till temporair regering endera af nuvarande staters constitution och lagar; och när

i en ny stat invånarna äro 20,000, skola de genom Congressens förordnande välja representanter, at fastställa en beständig constitution och regering. När någon af de nya staterne har så många frie invånare, som då är i någon af de minst talrike af de 13 originela stater, så skola en sådan ny stats Delegerater intagas i Congressen, om det af staterne därstädes bifalles, och förut må en ny stat hålla en ledamot uti Congressen till öfverläggning, men ej omröstning. Uppå ofvannämnde grunder har ett committé af Congressen föreslagit, at det ofvannämnda landet norr om Ohio till Lac of Woods eller öfversta grentsen skulle utgöra tio nya stater, hvaraf till en början tvänne lära afdelas af landet emellan Ohio-floden, Pensylvanien, Lac Erie och till Vester-Miamifloderne, hvilken district förmodas at nu af Indianerne erhållas.

Den allmänna hogen af en del folck, at flytta till de vestra trakterne, synes henleda sig dels af förmodan om mindre utlagors erläggande, dels af åstundan at erhålla större landtägendom och mera frucktbärande jord, ehuru å aflägsnare orter, än de förut innehafva eller i de östra staterne kunna erhålla. Uti östra delarne af Virginien och Pensylvanien säljes land för 9 till 12 Svenske riksdaler per acre (som är vid pass $\frac{4}{5}$ af ett Svenskt tunland) för åker, äng och skogsmark sammanräcknade; hvar emot i de vestra districterne, som redan äro något bebodde, för $2\frac{1}{2}$ riksdaler per acre, och i de mera aflägsne trakter erhålles Warrants eller rätt till 100 acres för omkring $8\frac{1}{2}$ riksdaler, hvartill sedan kommer afmätningsskostnaden, som är utsatt till lika

pris per 100 acres, och dessutom expeditionslösen. För lindrigare betalning fås stundom af krigsfolkets och andras fordringar eller utsynings-sedlar på land. Åtskillige förmögnare hafva tillhandlat sig vidlyftige trakter, hvilka de sedan i smärre delar försälja eller till nytjande för nybyggare uplåta, at efter vissa frihetsår erlägga ränta; och det anseelige antal af inflyttningar från Europa förökar tillgången af folck till landets vidare bebyggande. De ditflytta äfven till stor del, då äfven de, som kunna idka handtverck, äro mera hugade at erhålla egen jord, och därvid hafva mindre arbete än vid handtverck, at vinna deras föda.

De af nuvarande stater, hvilka hafva utrymme af ännu oförsålt eller obebodt land, som med tillvexande folckmängd förses, vinna därigenom understöd till betalning af provincial-skulder och af allmänna utgifter, jemte hvarje stats andel uti continental-skulderne.

3:o. Om de Indianske nationer m. m.

Med de Indianske nationer har Congressen förordnat, at sammanträde tillstundande höst genom utnämnde Deputerade kommer at förrettas, för at afsluta fred, om Indianerne äro nöjde at afstå ofvannämnde landstrakt. Såsom Indianerne uti förning med de Engelske fört krig mot de Americanske Stater, så fordras det landet såsom skadestånd, hvarvid tillika någon lösen torde dem beviljas. De Indianske folckslag, som äro i grannskapet af de Americanske Stater, kunna tillsammans berecknas

at utgöra ett antal af tolf tusende sjuhundrade stridbare män, inberektnat de ofvannämnde södra Indianer, men utom de, som lefva å vestra sidan af Lac Superior och af Mississippi. De äro uti ständigt aftagande, och det är ej anledning at de kunna förena sig till gemensam styrcka. Hos de södra Indianer, som äro vistande emellan de Americanske Stater och Florida, skola vara utskickade, at förbinda dem till vänskap med invånarne uti sistnämnde Spanska province. De norra Indianer hafva visat sig mera fredligt sinnade, dock är ännu nog osäkerhet i grannskapet; en del af det Americanske folcket och af de förafskedade soldater äro hugade för krigs fullföljande mot Indianerne, i anseende till den skada de under kriget förorsakat, och at erhålla landet, då en del äfven hafva det tänkesätt, at hedningarne böra utur landet utrotas. När sistl. år regeringen uti Virginien utfärdade kundgörelse, at ingen från den staten skulle angripa Indianerne, anföres tillika, at enda orsaken dertill vore brist på medel till krigets utförande, i anseende till allmänna skuldens afbetalning. Det förmodas, at Indianerne nu afstå det förenämnde land, och därefter kan förutses, at inom kort tidehvarf de Indianske folckslag aftaga och blifva bortdrefne från östra sidan om Mississippi-floden. — Transporten uppå denna stora flod samt uppå de flere segelbare floder, hvilka sig därmed förena, kan befordra detta landets uptagande genom afsättning af trädvaror och spanmål, som nu äro det vestra landets exporter, hvarjemte planteras något tobak och rice, och till egit behof har vintillverckning blifvit gjord, hvilka varor, jemte indigo och

silcke framdeles vid tilltagande folckmängd vidare kunna erhållas. — Under kriget har från Americanske hamnarne vid Atlantiske hafvet fri sjöfart och handel varit tillåten till Ny-Orleans, som nu ej vidare af Spanske regeringen beviljas; ej heller skola Americanske fartyg obehindrade få gå förbi denna stad upføre eller ifrån Mississippi, antingen tillhörige de nuvarande stater eller de invånare, som bo invid ofvannämnde floder. Därtill förmodar allmänheten härstädes, at de äro berättigade efter den nu slutne freden med England, som skall updragit till de Förente Stater dess rätt efter freds-articlarne den 3 november 1762 emellan Spanien, Frankrike och England, som försäkra den sistnämnde nations segelfart förbi Ny-Orleans, utan afgifters erläggande. Efter Engelske Gouverneuren Tonyns kundgörelse i Augustine den 7 sistl. februari tillåtas ej Engelske skepp efter evacuation, at landa i östra eller vestra Florida, och inga andre invånare skola af Spanske regeringen beviljas at qvarblifva, än de, hvilka nu verckeligen bo i dessa provinser och publict erkänna Romersk-Catolska läran. Angående grentselineen emellan Florida och de Americanske Stater, synas äfven vara olika meningar, och om allmänna folkets tänkesätt blifver rådande, är anledning at framdeles stridighet å den sidan upkommer, äfvensom när landet å östra sidan af Mississippi blifvit vidare bebodt, at utflyttningar göras till de vester därom varande Indianske nationer, som äro emellan denna flod och Söderhafvet. Från de Americanske Staters handelsstäder skickas större delen manufacturer, dels landväg, dels å floderne till de vestra orterne. Men som de fleste

af deras producter äro tunga varor, nemligen trädvercke och spanmål, så kunna de ej den vägen åter-sändas, utan på floderne och Mississippi nedföras, och antingen från dess utlopp till andre orter afsättas eller i Ny-Orleans försäljas. Det är berättat till Congressen, at de Spanske i nyssnämnde stad ej allenast förbjuda segelfart förbi den samma, utan också ej vilja tillåta dessa vestra inbyggare, at i Ny-Orleans försälja sine varor. Om detta är grundat, och som de vestra nybyggare ej hafva någon annan utväg till sine tyngre products afsättning, så påskyndas orolighet å den sidan, som med partier då börjas, utan någondera regeringens bifall; ty at genom ofvannämnde handelsförbud hindra de vestra orternes uptagande synes ej vara möjligt, i anseende till redan vunnen styrcka och folkets sinnelag.

4:o. Om tvistigheter angående Vermont och Wyoming.

Om landets fördelning och grentsorne emellan de serskilte stater hafva åtskillige tvistigheter varit, och är efter confoederations-reglorne Congressens sista apellation till domares förordnande, at afgöra sådana mål, både emellan serskilte stater, som ock sedan emellan den stat, hvartill en landstrakt blifvit tilldömd, och de inbyggare, hvilka i följe af en annan stats förut gifne uplåtelsebref därpå påstå sig hafva ägande rätt till visse delar af jorden. At förbigå de mindre skiljacktigheter torde 2:ne af mera betydighet här få anföras, om Vermonts och Wyomings district.

Vermont af 26 Svenske mils längd och 11 dito bredd, vid grentsen af New-Hampshire stat, hvartill det förut reknades, blef år 1762 efter Engelske regeringens befallning afmätt och uplåtit till åtskillige nybyggare från Ny-Englands stater, såsom dessa nybyggares ägendom, mot betalning af utmätnings- och öfrige omkostnader; men vid år 1769, sedan där redan voro 30,000 menniskor, blef denna district genom resolution från England underlagd Ny-Yorks stat, hvilken efter sednare charter därtill gjorde påstående, och som ej allenast antog jurisdiction, utan ansåg sig äfven hafva ägande rätt till jorden, och började at den ånyo utdela och försälja. Invånarena uti Vermont däremot förklarade sig de följande åren för serskilt fri stat, valde Gouverneur och författade dess enskilte constitution. De skickade Delegater till Americanske Congressen, hvilka uppå Ny-Yorks föreställning ej blefvo antagne, och ehuru sistnämnde stat i början samtyckte till sakens afgörande genom tillförordnade män af Congressen, så förklarade Ny-Yorks Assemblé 1781, at som Ny-Hampshire ej fullföljt dess påstående, så hörde detta mål ej vidare till Congressens afgörande, utan till Ny-Yorks egen jurisdiction. Sedan freden har Ny-Yorks regering fordrat trohetsed af Vermonts invånare, men dessa hafva stendigt bibehållit sig vid egen styrelse och synas vara determinerade at sig därvid försvara. I sistl. januari och februari månader har ett partie, som kallar sig Yorckers, församlat sig; men Vermonts regering har däremot uprettat en vakt af par hundra soldater, och å ömse sidor vid patrulleringar hafva någre blifvit blesserade och en

eller annan skuten. Flere tusende nya invånare hafva i denna vinter flyttat till Vermont, och förmodas Ny-Englands stater vara benägne för bemänte district.

Äfven har Massachusetts stat utnämnt deputerade, at med Ny-Yorks stat om grentseskillnaden emellan dessa stater söka öfverenskomma. Om Ny-York skulle vidare fullfölja dess påstående, efter en dels tankar, är anledning till inbördes orolighet; men det är mera troligt, at den staten, åtminstone under nuvarande orolighet med Loyalisterne, låter detta mål tills vidare förblifva, och at Vermont framdeles för serskilt stat erkännes.

Vid Wyoming åter är följande beskaffenhet: Connecticuts stat, under påstående at den trakten vore inom 41:sta och 42:dra graden latitude och således tillhörde samma stat efter dess charter, ehuru belägen å vestra sidan om Pensylvanien vid östra grenen af Susqvehanna-floden, inrettade därstädes för 15 år sedan en colonie. Därom har sedan varit stendig tvistighet, men de af Congressen enligt confoederations-reglorne förordnade domare afgjorde, at Wyomings district vore inom de grentsor, som för Pensylvanien genom sednare charter blifvit utsatte, och skulle således tillhöra sistnämnde stat. Stridigheterne på stället emellan de nybyggare, som kommit från Connecticut, och de från Pensylvanien, hafva dock fortfarit, och denna stat har, till vinnande af stillhet därstädes, någon tid bibehållit et compagnie soldater, hvilka nu skulle afskedas. Congressen har äfven bifallit, at denna sommar rättegång måtte utföras om de enskilte personers ägande rätt.

Efter berättelse hafva de från Connecticut föröfvat åtskillige våldsamheter mot dem, som ankommit från Pensylvanien; men dessa hafva i denna månad tagit gevären från de förra och tvungit dem at flytta från samma ort till längre från varande trakter, utom någre, hvilka de haft förtroende at kvarlämna. Huruvida Connecticuts stat vidare deltagar i detta mål har ej ännu visat sig.

Om grentsen emellan östra delen af Massachusetts och Nya Skottland, samt hvilken flod bör heta S:t Croix, då 3:ne tillföreneh erhållit det namnet, är anledning till tvistighet.

5:o. Om Folckmängden.

Folckmängden uti de Förenade Stater bereknades år 1754 vid en allmän sammankomst af de fleste staters Deputerade uti Albany till en million och fyratiosex tusende menniskor, utom Negrar, och år 1774 hafva invånarens antal af Congressen blifvit calculerad till inemot två och en half million, inberekknade 400 till 500 tusende Negrar, men anses nu af en del vara mot trenne millioner. Ehuru Congressen påkallat tillförlåtelige förteckningar uppå hvarje stats folckmängd, för at i jemförelse därefter fördela utskylderne till allmänna skuldens betalning, så hafva säkre upgifter ej ännu kunnat erhållas. Den större afgång på folckmängden, som kriget och utflyttningar förorsakat mer än vanligen, synes blifvit ersatt genom årlige tillvexten och genom det folck, som från Europa ankommit. Den naturlige folckökningen har hittills varit större än i andre länder,

för lättare tillgång af näringsmedel, i synnerhet vid landtbruket, och genom lindrige utlagor och onera. I förra delen kan äfven detta förhållande fortfara uti de vestra landsorterne. Inflyttningar äro af Irlandske och Tyske arbetare. Efter underrettelser vid ankomne skepp hafva sistledit år sjutusende från Irland ankommit, och denna vår hafva redan åtskillige fartyg med sådane passagerare anländt, dels till Philadelphia och Ny-Yorck, dels till andre ställen, såsom nyligen från Irland till Maryland åtta fartyg, hvardera med 200 à 300 personer. Ett bref har äfven blifvit upgifvit från Irland af innehåll at 20,000 till 30,000 invånare, större delen fabriqveurer och handtverckare, skulle vara hugade at därifrån hitflytta, om de af Congressen kunde åtnjuta något understöd, men Congressen vidtager ej därtill någon författning eller beviljar någre medel. De hafva dock frihet at hitkomma, och synes en betydlig emigration från det landet blifva till dessa stater. — Af Tyskt folck har sistledne år från Holland, Hambourg och andre städer blifvit till Philadelphia införde omkring åttahundrade, och väntas detta år ett större antal, hvaraf redan en eller annan last ankommit, större delen handtverckare. En del betala deras frakt; men de fleste Irländare och Tyskar, som därtill ej hafva tillfälle, bortaccorderas på vissa års tjenstetid till den husbonde, som till Skeppscapitaine betalar efter öfverenskommelse 15 à 18 Pound sterling för en tjenstedreng, mindre för qvinfolk och barn. Dessa penningar äro Capitaine till ersättning för de medel, han för en del utgifver vid deras inlastning och för frakt, under-

håll och vinst vid denna handel. Däremot för ofvannämnde betalning skall en sådan tjenstedreng tjena 3 till 4 år för kläder och föda, men utan serskilt lön, och kallas Boundservants. Tillförene hölls i Philadelphia ett publict register uppå dem, och husbonden var efter författning skyldig vid tjenstetidens slut, at gifva en ny klädning och någre åkerbruksredskap till den, som trogit tjent. Men denna anstalt har nu upphört, och Congressen har ej befattat sig med någon författning i detta ämne, såsom hörande till hvarje stats enskilt hushållning. Af andre folckslag äro ej någre på det sättet öfverförde, men af alla handlande nationer hafva någre sjömän qvarstadnat, förledde därtill af höga arbetslöner, varande här i Philadelphia, såsom för en timmerkarl vid skeppsbyggnad, 1 $\frac{1}{2}$ till 2 Piaster i daglön.

Negrars införsel blef vid revolutions början förbuden af Congressen, men som det anses ankomma på hvarje stats afgörande, så tillåtas nu Negrars importation till Södra Carolina. General-assembleen därstädes har utsatt, at uti tullafgift för de Negrar, hvilka directe från Africa införas, erläggas tre Pound sterling, när de äro af fyra fots högd eller däröfver, och 1 $\frac{1}{2}$ Pound för de mindre; men för Negrar från Vest-Indien eller andre orter, hvarest de öfver trenne månader förblifvit, är en tullafgift ålagd af tjugu Pound sterling å hvarje Neger. De mottagas nu äfven uti Norra Carolina och Georgien, men ej uti de öfrige stater. Deras antal, utan fleres införsel, synes ej allenast bibehålla sig, utan äfven i dessa stater förökas.

Uti Eders Excellences nåd anhåller jag i största ödmjukhet at få vara innesluten och med djupaste vördnad framhärdar etc.

S. G. Hermelin.

Philadelphia den 5 maij 1784.

2.

m Eders Excellences nådige tillåtelse anhåller jag i ödmjukhet, at få anföra någre anmerckningar om de Förenade Americanske Staters *allmänna styrelse*, i fortsättning från föregående ödmjuka skrifvelse. Äfven är ett sammandrag af staternes constitutioner och confoederations-reglor författat, at i största ödmjukhet aflämnas.

6:o. Om Congressens myndighet.

Innan revolution ägde äfvenledes hvarje stat dess serskilte General-assemblé, Conseil och Gouverneur, och ehuru af en del vid början af denna regementsförändring blef föreslagit, at folket i allmänhet uti hvarje stat skulle välja Deputerade till Congressen, och at dem skulle updragas högsta lagstiftande och executive mackten till at förena samtliga staterne under en gemensam regering, så blef stadgat, at hvarje stat skulle bibehålla dess serskilte regering och at Delegaterna till Congressen utnämnas och vid hvad tid som helst kunna återkallas genom hvarje stats General-assemblé. Folket i all-

mänhet synas heldre vilja bibehålla regeringen inom hvarje stat, dels för myndigheten hos de flesta at därigenom uti allmänna styrelsen kunna deltaga, dels för olika tänkesätt och intressen emellan den ena eller andra staten, samt mera frihet hos samtellige invånare. Hos hvarje stat qvarblifva därför, enligt de öfverenskomne confoederations-reglor, dess souverainité samt all makt och jurisdiction, som ej till Congressen uttryckeligen äro updragne. Men som till de Förenade Staters Congress är uplåtit at afgöra fred, krig och tractater med utrikes mackter samt med visse villkor at förordna om försvarsvercket och allmänna utgifter med mera, så ankommer dess myndighet på utöfningen och huruvida den nu i början blifver stadgad genom de författningar af staterne vidtagas.

Tvänne olika tänkesätt synas därför vara, antingen at Congressen må utgöra ett Foederal-Gouvernement för samtellige staterne, samt at dess myndighet bibehålles och förökas, eller också at då Congressen är för at representera de uti förbund varande independente republiqver och at afgöra visse mål, dessa för öfrigt utöfva hvar för sig deras serskilte regering. I anseende till den förra meningen har Generalen Washington uti dess circulaire-bref sistl. år till samtellige staterne förestält, »at nu är tiden at gifva sådan styrcka till foederal-regeringen, så at den kan svara mot ändamålet af dess inrettning; eller ock, at nu blifver det olycklige ögnablick, då förenings krafter försvagas, confoederations förbindelser försvinna, och Europeiske politici må uppreta den ena staten mot den andra

at förekomma deras tillväxande styrcka för egen-
 nyttige afsikter. Efter det systeme staterne nu an-
 taga, skola de äga bestånd eller falla, och därefter
 är ännu at blifva afgjort, om revolution skall för en
 välsignelse anses. Stillatigande vid detta tillfälle
 vore brottsligt, ehuru dessa föreställningar kunna
 anses af dem, som i politiske tänkesätt äro skilj-
 acktige. Men det är en skyldighet af hvarje rätt
 patriot, at försäkra utan förbehåll, at om staterne
 ej vilja lida, det Congressen utöfvar de prerogativer,
 som den onekeligen äro updragne genom confoe-
 derations-artiklarne, så måste allting ganska hastigt
 förfalla till anarchie och confusion; at det är ound-
 vikeligen nödvändigt till de serskilte staternes väl-
 färd, at någorstädes är tillfinnandes en supreme
 makt, at förordna och regera den confoedererade
 republiqvns allmänna mål, hvarförutan föreningen
 ej kan blifva af långvarigt bestånd; at där måste
 blifva en trofast och noggran bevillning af hvarje
 stat till Congressens senast gjorde propositioner
 (nemligen en ständig revenue), eller de farligaste
 påföljder kunna upkomma; at hvad mått och me-
 del leda till at uplösa föreningen eller bidraga at
 minska högsta mackten, böra anses fientlige mot
 Americas frihet och sjelfrådighet, och uphofsmännen
 därefter anses. Det är — anføres vidare — endast
 under den förenade characteren af ett rike, som vår
 sjelfständighet är erkänd, som vår makt kan hafva
 något anseende och som vår credit kan underhållas
 hos fremmande nationer. Traktaterne af de Euro-
 peiske mackter blifva ej gällande vid föreningens
 uphäfvande. Vi skola blifva lämnade nära uti ett

naturens tillstånd, eller vi må finna genom vår egen erfarenhet, at det är en naturlig och nödvändig påföljd från frihet, missbrukad af sjelfsvåld, till arbitrar maktens införande.»

General Washington har äfven uti dess farvälsoordres till de Förenade Staternes armeer af den 2:dra november sistl. 1783 yttrat sig: »ehuru Generalen har så ofta gifvit det, såsom dess mening, på det mäst allmänna och uttryckligaste sätt, at om ej grundsatserne af det foederale gouvernementet blifva tillbörligen underhållne och mackten hos föreningen förökad, så förloras för alltid nations heder, värdighet och rättvisa; dock kan han ej underlåta vid detta tillfälle åter upprepa så angelägit tänkesätt, och lämna det, såsom dess sista föreställning, till hvarje officer och till hvarje soldat, som må se det ämnet i samma alfvarsamma synpunckt, at tillägga dess största befitande hos sine värde medborgare, för at vinna dessa stora och högtacktade föresatser, uppå hvilka vår verckliga varelse såsom en nation så hufvudsakligen ankommer.» Dessa tänkesätt hafva äfven genom Gouverneurerne i de serskilte stater blifvit tillstyrckte vid adresserne till deras Generalassembleer, såsom af Gouverneuren Trumbull i Connecticut, som efter dess begäran ej vidare blifvit vald, äfvensom de förra Delegater till Congressen erhållit andre efterträdare, och har bemänte Gouverneur tillstyrckt, at Congressens makt må ökas, såsom ej tillrecklig at vinna ändamålen af confederation. Gouverneuren Clinton uti Ny-York har gjort dylik föreställning, och Gouverneuren Dickinson för Pensylvanien har på det högsta tillstyrkt at

confoederation må stärckas och förbättras, samt genom foederal supremacy invertes orolighet, fremmande influence, om ej invasion, förekommas. Han föreställer i dess adress till General-assembleen, at perioden nu är, då ett afgörande måste blifva, som leder antingen till ordning, heder och välfärd, eller till villervalla, vanära och betryck. De fleste af öfrige Gouverneurer och en del af betydande män hafva äfven tillstyrkt Congressens myndighet at utvidgas.

Däremot har å andra sidan blifvit anført uti en tryckt skrift följande, samt vid folkets sammankomster: Congressens proposition, at erhålla mackt till upbärande af 5 procents inkommande tullafgift i alla de Förente Stater i 25 år, har blifvit en fråga af den högsta betydighet. I början hade den anseende af en vanlig författning, nödig för de publique creditorers och för den allmänna creditens säkerhet; men granskning har låtit den antaga sin vercklige skapnad, och den står nu för oss såsom ett medel at utvidga Congressens myndighet, så at den må utgöra en supreme mackt, hvars höghet skall grundas uppå förnedrande af de serskilte delar, hvaraf den består, och at förvandla de serskilte souverainiteter uti en mächtig monarchie. Påföljderne af en sådan systeme må ej tillräknas deras afsikter, som det tillstyrcka. Där äro, åtminstone någre af dem, af så hög och public dygd, at de äro öfver misstanka, men den bästa af menniskor kan förledas genom åtskillige förbindelser, och frihet i undersökning samt sjelfständigt omdöme äro hufvudsaklige privilegier för ett fritt folck. Vid ofvan-

nämnde ämne äro 3:ne frågor: 1:o om det är förståndigt och nödigt at grunda nationella skulden; 2:o om, sedan man vågat allting at inretta fria republiqver, vi skola förlora allting för at inretta en stor souverainité; 3:o om sådan stendig nationel skuld och sådan allrådande souverainité äro enlige med frihet och alstra nationel välfärd. At grunda nationela skulden genom säker inkomst till interessets betalande är at göra den beständig. Det är intet skäl, at ju efter 25 år lika anspråk må göras till dess fortfarande, och så bestendigt. Ett sådant systeme kan läras af England, hvarest det visar en ängslig åminnelse af upblåst äregirighet. Det befordrade hastigt dess tillvext, men kort dess varelse. Detta systeme begynte uti England straxt efter revolution, och inom etthundrade åratal brackte det riket till högden af anseende och mackt, och förer det nu till djupet af skulder och förtryck. Det säges at Congressens ledamöter må ombytas årligen, och därföre kunna ej samma orsaker hafva lika påföljder. Men fast innehafvarena af mackten skulle vara omskiftelige, är mackten sjelf beständig. At nytja en sådan myndighet kunna täta ombyten snarare förorsaka omåttlighet än återhållsamhet, äfven som årlige jordbrukare oftare, än de på lifstids ränta, misshandla en ägendom. Hvad säkerhet hafva vi, at Congressen, med lätthet at låna genom samma systeme af nationel credit, ej vill använda medel till dårskap och ärelystnad. Huru då skola vi betala den allmänna skulden? Det svaras: Såsom confoederation utstakar, genom årlige contributioner af de serskilte staterne, hvilka inkomster snart blifva

tillräcklige för interessets och efterhand för hufvudstolens betalning, under förordnande och upbärande af hvarje stats Assemblée. Det vestra landet lämnar äfven tillgång uppå medel. Men utom den nya systemen kunna vi intet, säges det, blifva ett mäcktigt folck. Det är bättre at vara god än stor; bättre at vara fri än mächtig; ej eller är frihet oförenlig med verckligt anseende; ej eller är sådan makt verckeliga föremålet af den nya systemen. Det är myndigheten hos någre få. Det är den oordentlige girighet och ärelystnad hos ledande män, som detta systeme hafva inrettat och underhållit. Därföre, föredragandes sanfärdig frihet för inbillad höghet; folkets stillhet för enskiltes högmod; jemlikhet för aristocratisk myndighet; verckan af förstånd och heder i våra allmänna råd, för egen nytta och förförelse; så böra vi ej samtycka at antaga ett systeme, som erfarenheten har visat vara ledande till otillbörlig influence, oordentlig myndighet, national corruption och allmän undergång.

7:o. Om Tullafgift till Congressens disposition.

Till betalning och räntas erläggande uppå allmänna skulderne har Congressen föreslagit 2:ne utvägar: den ena genom repartition uppå samtelige staterne till vissa summor, hvilka af hvarje stats General-assembly genom de utskylder eller medel de finna tjenligast skola anskaffas; den andra genom tullafgift, utsatt efter en viss taxa på en del varor, och å de öfrige till fem procent af verdet, hvilken

inkommande tull i alla staterne skulle upbäras genom betjenter, hvilka af Congressen kunna efter godtfinnande afsättas. Den förstnämnde utvägen är lika med hvad i confoederations-reglorne är stadgat, med den skillnad, at där är utsatt det repartition skulle göras i proportion af upbrukat land och varande hus i hvarje stat, hvaremot Congressen föreslagit, at fördelningen skulle göras efter folckmängden. Såsom detta samt den senare utvägen äro ändringar uti confoederations-reglorne, så erfordras enligt de samma alla staternes enhällige samtycke, innan de kunna fastställas. Sedan åtskillige af staterne bifallit detta Congressens betänkande, så blef detsamma utaf Rhode-Islands stat afslagit, dels i afseende at den staten med ringa utrymme underhåller dess invånare i synnerhet med handel och därför skulle hafva större kännning än de öfrige af en sådan pålaga, dels at det vore at tillägga Congressen en stendig revenue (genom betjenter förbundne till Congressen), hvars upbärande ej uppå hvarje stats bevilljande och jurisdiction skulle ankomma, och således vara farlig för de serskilte staters friheter, då Congressen af staterne kunde blifva independent. När därefter en del andre stater återkallat deras förut gifne bifall eller ej yttrat sig öfver ofvannämnde recommendation, så förnyade Congressen sistl. år denna dess föreställning. Sedermera hafva åtskillige stater åter bifallit oftanämnde inkommande tullafgift till Congressens disposition, äfvensom at för de öfrige medel, hvilka erfordras, repartition efter folckmängden uti hvarje stat må utsättas. Men uti Connecticuts stat har vid

votering uti General-assembleen vid början af detta år 69 röster mot 37 afslagit denna tullafgift; och ehuru uti en del af de öfrige stater pluraliteten varit för bifall hafva dock betydande antal varit af olika tänkesätt. Underrettelse är dock nu ankommen, at Connecticuts Assemblé i denna månad å nyo up-tagit detta mål, och efter mycken öfverläggning har Congressens proposition vunnit bifall af 93 röster emot 42 Nej. Det är nu all anledning, at samtelige staterne bifalla denna omtvistade tullafgift, äfven Rhode-Island. Men om den staten skulle vilja för-blifva vid sitt förra afslag, så lära de öfrige staterne söka at förmå den staten till bifall. Virginiens General-assemblé har i denna månad beslutit, at dess Delegater i Congressen skola föreslå någon för-fattning, hvarigenom de stater, hvilka ej betala deras andelar för allmänna utgifter, skola därtill genom Congressens myndighet förbindas, och äfven som för enskilte utpantas af den felande statens eller dess invånares ägendom, samt at om någon stat ej lämnar de upgifter, hvilka blifvit fordrade för at afsluta reckningarne och repartition emellan de ser-skilte staterne, så skall Congressen ändock fastställa dem efter de underrettelser, som kunna erhållas. — Om penningevercket får i ödmjukhet vidare uti ser-skilt skrifvelse anföras.

8:o. Om Försvarsvercket.

Milicen utväljes efter författningarne af alla frie invånare från 16 eller 21 års ålder (i serskilte stater) till 60 år, och är antalet däraf ej ännu fastställt uti

hvarje stat. De, som för religions principe ej däri deltaga, erlägga uti penningar en viss afgift. Reglemente för discipline har år 1779 blifvit utfärdadt, och Generalen Washington har sistl. år vidare tillstyrkt, at till republiqvens försvar militien må inrettas på enahanda sätt till discipline, vapen med mera, öfver hela landet. Sedan sistledit år större delen af Americanske armeen förut på tid blifvit hemförlofvad och därefter, enligt Congressens kundgörelse och Generalen Washingtons ordres, blifvit förklarad för dissolverad, och både officerare och soldater entledigade, hafva de återstående troupper, sedan Ny-York af de Engelske blifvit aflämnad, äfven den 10 december sistl. erhållit afsked vid nyssnämnde stad. Generalen Washington har den 23 följande december återlämnat till Congressen uti Annapolis dess commission såsom General en Chef, samt tagit afsked från alt publict ämbete.

Af armeen äro allenast bibehållne etthundrade man artillerie och fyra compagnier infanterie, hvilka tillsammans skola utgöra omkring femhundrade man och som nu äro vid Ny-Yorck. Uti de fleste staters constitutioner, såsom för Massachusetts, Pensylvanien, Maryland, med flere, är förklarat, at såsom ständige arméer uti fredstid äro farlige för friheten, så böra de ej underhållas utan legislaturens samtycke, och militariske mackten altid vara uti exact subordination under den civile myndigheten, samt landets invånare utgöra milice. Det har uti Congressen sistl. höst varit under öfverläggning, om Congressen ägde rättighet at underhålla någre ständige troupper och om det nu vore tjenlig tid at uprätta någre rege-

menter, och sedan dessa 2:ne frågor efter noga öfvervägande bifallits, har verckställigheten blifvit uppskjuten till vidare öfverläggning. Det berättas, at General Washington uti dess betänkande sistl. höst till Congressen föreslagit, at under fredstid skulle underhållas ett regemente artillerie, två regementen cavallerie och fyra regementen infanterie, såsom continental-trouper för de Förenade Stater, jemte en väl regulerad och disciplinerad milice för hvarje stat. Vid de öfverläggningar, som nu därom varit uti Congressen, hafva staternes Deputerade ej kunnat förena sig till uprättande af dessa regementen under Congressens myndighet, utan åtskillige af staterne hafva förklarat, at de hvar för sig vilja underhålla vissa ständige trouper, hvilka då skola blifva under hvarje stats Gouverneur och General-assemblée.

Vid södra grentsen äro ej någre festningar af värde, och vid den norra har Penobscott, på grentsen mot Nya Scottland, blifvit raserad, innan den af Engelske trouperne lämnades. Af de åtskillige festningar mot Canada hafva Engelske trouperne afgått från Ticonderago, Crownpoint och de flere. Men de skola till större delen fordra at sättas uti försvarsstånd. Däremot har Engelske regeringen låtit befästa L'Isle aux Noix uti Lac Champlaine samt Fort Frontenac. Vid sjöarne äro de angelägne festningar Niagara och Le Detroit, både för Indianske handeln och de invånares försvar, hvilka där äro boende, och å ena sidan om vattudraget höra till Canada, å den andra till Americanske Staterne.

De omkostnader, som fordras till byggnad af krigsskepp, hafva för tillgång af medel hittills hindrat

at inretta någon krigsflotta. Af de fregatter, som varit under kriget, hafva större delen sedan blifvit försålde.

9:o. Om ratification på fredstraktaten och om Loyalister.

Till följe af den genom confoederation till Congressen updragne myndighet, hafva de Förenade Stater, i Congress församlade, den 14 sisl. januari ratificerat den med England den 3 september sisl. år uti Paris slutade definitiv-fredstraktaten, och enligt den påskrift, som här blifvit kundgjord, »alla delar däraf, förbindandes sig och lofvandes, at de vilja upriktigt och troligen fullgöra och iacktaga desamma, och aldrig tillåta, at de af någon blifva brutne eller på något sätt öfverskridas, så vidt som må vara uti deras mackt», och enligt proclamation af ofvannämnde dato kundgjort fredsartiklarne till alla medborgare uti dessa stater, at de må vörda dessa utsatte vilkor, ingångne uppå deras vägnar, under myndighet af det föreningsband, genom hvilket deras varelse, såsom ett independent folck, är tillsammans förenat, och är bekant och erkänt af andre nationer; och at med den redlighet, som är hvarje mans säkraste följeslagare, de inom deras serskilte ämbeten, domsrättigheter och kallelser bringa till verckställighet de utsatte definitiv-articlar. Congressen har äfven gifvit en resolution af ofvanstående dato den 14 januari, hvarmedelst till de serskilte staternes legislaturer göres den recommendation, som 5 § af definitiv-traktaten angående Loyalister innehåller, och

är ord från ord lika lydande med samma paragraph, jemte tilläggnig i anseende till tiden, som utsättes från den 30 november 1782 till den 14 januari 1784, för återlämnande af de under den tiden confiscerade ägendorar till de ägare, som ej mot staterne burit vapen.

Oaktat hvad fredstraktaten och Congressens resolutioner innehålla, är i synnerhet uti Ny-York och i Södra Carolina oenighet i anseende till dem, som ej deltagit uti krigets utförande mot Engelske regeringen. Uti Ny-York hafva en del uti Underhuset af Assembleen föreslagit en act, at landförvisa åtskillige af den ortens invånare, hvilka ej öfvergifvit staden och districterne därvid, när de Engelske dem innehåft, och at taga deras ägendorar, ehuru de ej förut blifvit anklagade, genom en så kallad Discriminating Bill. Denna har ej ännu kommit till slutligt afgörande, då en del föreställa at detta vore emot fredstraktatens tydelige innehåll, som förbjuder alla vidare prosecutioner, och de förnämste invånare i staten samt ledamöterna till en del uti Underhuset och mera enhälligt uti Senaten äro af moderate tänkesätt samt noga iackttagande af fredstraktaten. En del af folket hafva gjort sammankomster och uprettat instructioner för sine representanter, at beflita sig, det sådane, som under kriget varit tillgifne de Engelske, ej må tillåtas at qvarblifva, dels emedan annars ej kan blifva någon stillhet i staten, dels äfven efter det synes vara en disposition at införa aristocracie, hvarmed de så kallade Torys äro benägne at sig förena, men en del invånare förklara sig at vilja motstå med alla

krafter. Emedlertid är därstädes emellan partierne mycken häftighet, men det är at förmoda regeringen äga nog styrcka at hindra våldsamheter. Men en act har nyligen blifvit bifallen för contribution af 100,000 Pound; hvarvid de invånare, som flyttat undan för de Engelske troupper i södra delen af staten och nu återkommit, äro undantagne at i afgiften deltaga. Uti Södra Carolina och Charlestown är äfven mycken ifver i detta ämne. General-assembleen därstädes har nyligen beslutit, at af de confischerade, men ännu oförsålde ägendorar, såsom tillhörige Loyalister, skola 29 blifva frie, 69 ägendorar återställas deras ägare mot erläggande af plikt till 12 procent af värdet, och 33 dito med samma villkor, jemte det at deras ägare äro för sju års tid förklarade oskicklige at hålla någon civil eller militaire sysla. Men en del så kallade Whigs hafva i sistl. aprill månad börjat något tumult, utgifvit handsedlar at åtskillige skulle bortflytta, ehuru de erhållit General-assembleens frikallelse, och äfven ihjelslagit åtta af dem, som ej varit ansedde af lika tänkesätt. Gouverneuren har utfärdat proclamation, at uphofs-männen skola fasttagas. I de öfrige stater hafva sistl. år varit åtskillige sammankomster till fördrifvande af refugés, men det synes nu till större delen afstadnat. Det, som endast ankommer uppå Congressens recommendation, lär dock ej vinna bifall, för ofvannämnde Loyalister.

10:o. Om Societeten af Cincinnati.

En societet eller Cincinnati-orden har sistl. år blifvit inrettad utaf Generalerne och de officerare

af Americanske armeen, som varit uti 3:ne års krigstjenst, enligt den först öfverenskomne författning, till en Societet af Vänner, för at underhålla minnet af revolution och deras inbördes vänskap; at vara beståndande så länge de äro eller någon deras äldsta manlige arfvinge, och i brist däraf till sidolineerne den, som skall anses värdig at blifva medlem. Ändamålen skola vara, at ostördt bevara mensklige naturens höga rättigheter och friheter, för hvilka de hafva fäcktat; at befordra och älska föreningen och nationela hedern emellan de respective staterne och tillkommande värdigheten af Americanske riket; at bibehålla beständigt upriktig tillgifvenhet och esprit af broderlig ömhet emellan officerarne; at lämna understöd till de officerare och deras familjer, som olyckligen däraf må vara i behof. Till erhållande af en cassa har hvarje officerare lämnat en månads lön, och skulle därjemte donationer kunna mottagas. Sådane män i de respective staterne, som äro kände för skicklighet och patriotism, och hvilka hafva samma berömde föremål som Cincinnati, skola antagas såsom hedersledamöter, dock endast för deras lifstid och med vilkor, at deras antal ej öfverstiger $\frac{1}{4}$ -del mot officerarne och deras afkommande. Generalerne och officerarne af Franske armeen, som varit i America, äro äfven utnämnde af denna orden. Sammankomster och ordenstecken lika som i hosföljande förändrade institutions reglor.¹

Denna societets inrättning gjorde mycken upmärksamhet och missnöje uti samtelige staterne, som i synnerhet väcktes genom en tryckt skrift, under

¹ Saknas.

namn af *Cassius*, förmodad at vara författad af Adamus Burke, Chief-Justice uti Södra Carolina. — Uti Massachusetts stat hafva Representantshuset och Senaten tillsammans resolverat sig till ett committé, at undersöka om denna orden, och det yttrande har blifvit fastställt, at denna societet åtagit sig sjelf sådane göromål, som tillhöra Congressen och hvarje stats legislature; at den innehåller ärftelig värdighet, som är stridande mot fri regering och uttryckligen förbuden uti confoederations-reglorne; och därför förklarar sig vara af den tanka, at denna Cincinnati societet är oförsvarlig och, om ej tillbörligen afstyrckt, kan blifva farlig för fred, frihet och säkerhet uti de Förenade Stater i allmänhet och i denna republique (Massachusetts) i synnerhet. Committeeet har hemställt, at vidare öfverläggning om vidtagande af tjenlige mått i detta ämne måtte uppskjutas till nästa session. Detta ofvannämnde yttrande har den 23 sistl. martii af bägge husen i General-assembleen blifvit bifallit. — Rhode-Islands stat åter har genast tagit det beslut, at förklara det alla, som förblifva ledamöter af Cincinnati-orden, ej kunna vara medborgare i den staten, och at de ej kunna väljas till något ämbete eller förtroendes göromål.

Sedan denna societets första allmänna möte den 3 sistl. maj blifvit i Philadelphia hållit, har därvid den ärftelige egenskapen, äfvensom afsikten å politiske sidan, blifvit förklarade at uphöra, och nya institutions-reglor inrettade, som hosföljande circulairebref innehålla.¹ Ett bref har äfven blifvit författat till de Franske officerare, hvilka tillbudit

¹ Saknas.

ett sammanskott till orden af 60,000 livres, som efter de nya reglorne ej kunna mottagas. Efter denna förändring förmodas, at staternes legislaturer samtycka och stadfästa denna inretning. Men ehuru deras tänkesätt därom ej ännu kan vara bekant, så synes en del af folket i allmänhet ändock hafva misstankar och i tryckte skrifter anföra, at likafullt sönnar kunna efterträda deras förfäder, framdeles denna orden åter blifva ärftlig, och 2:ne classer af medborgare upkomma. Allmänheten synes ej lika något inhemskt ordenstecken, hvarföre det ej heller bäres af de infödde officerare. Congressen har, efter tillbud af Polska orden Divine Providence, betygat sig, emot de antagne grundsatser vid regering, ej den till utdelande kunna mottaga.

Uti nästföljande ödmjuka skrifvelse torde i synnerhet *om penningevercket* i ödmjukhet få anmälas.

Med djupaste etc.

S. G. Hermelin.

Philadelphia den 15 maj 1784.

3.

Uti de föregående ödmjukaste skrivelser har jag sökt, at till någon del föreställa de Förenade Americanske Staters allmänna styrelse och hushållning, efter nuvarande förhållande, sedan freden blifvit faststald och Congressen vidtagit det beslut, at på någon tid åtskiljas. Hos Eders Excellence utbeder jag med djupaste vördnad, at följande vidare i ödmjukhet få anmäla.

Dessa staters Congress har den 3:dje i denna månad med dess göromål upphört och adjournerat sig till den sista nästkommande october, samt emedlertid, enligt confoederations-reglorne, utnämnt ett Stats-Committé. För detta Committé har Congressen fastställt en sådan instruction, som härjemte i ödmjukhet får aflämnas.¹ Däraf visar sig, at i anseende till utländske förbindelser kunna communicationer från de Americanske eller andre regeringars Ministrar mottagas, at föreläggas Congressen vid dess sammankomst, men berörde Committé kan ej afgöra någre sådane ärender. Dess göromål äro i synnerhet at utarbета och sedan till Congressens afgörande

¹ Se bilagan 2, sid. 56.

föreslå författningar om finansen och andre ämnen, samt at sammankalla Congressen, om någre oförmodade händelser, i anseende till staternes välfärd och fred, det skulle erfordra. Detta Committé, som består af en ledamot från hvarje stat, utväljer dess Ordförande eller Chairman, enligt nu tagit beslut, såsom därom ej förut i confoederations-reglorne blifvit stadgat, och har därtill H:r Hardy, Delegat från Virginien, blifvit utsedd. Presidenten af Congressen, som förmodades at äfven fortfara under Congressens ferier med hufvudinseendet öfver allmänna göromål, är sålunda från berörde Committé utesluten. Närvarande President, Generalen Mifflin, som under den tid af vid pass 6 månader, han berörde ämbete förvaltat, så mycket möjligt varit sökt at befordra staternes välgång, slutar dock det föreskrefne året i höst vid Congressens återsammankomst, och efter reglorne kan ej samma person mera än ett år för President väljas. Den allmänna esprit, at fördela myndighet, synes vara orsaken, at han ej till presiderandet äfven af Committeet blifvit utsedd. — Ett ämne till många voteringar och olika beslut uti Congressen har varit, hvilken ort eller stad skulle blifva Congressens samlingsställe. Under större delen af de föregående åren har Congressen haft dess residence uti Philadelphia; men då en del åstundat Congressens vistande närmare till de norra, andre till de södra staterne, och Pensylvanien blifvit ansedd, at genom Delegationernes underhåll och fremmandes vistande hafva någon förmon för de öfrige stater, så har flyttning därifrån förut varit under öfverläggningar. Den skedde äfven uti junii månad

sistl. år, vid tillfälle at omkring 300:de soldater, utan tillstånd och utan officerare, ankommo till Philadelphia och påstodo betalning af deras innestående löner. Congressen flyttade då till Princetown, en by uti Jersey, och vidtog sedermera den 7 october den resolution, at byggnader för Congressens vistande skulle blifva upbyggde nära Delaware-flodens lägre strömfall å Jersey eller Pensylvanie sida, så vida en tjenlig district där kunde erhållas till inrettning af en foederal-town, och om jordäggande rätten därtill samt jurisdiction kunde updragas till de Förenade Stater uti Congress församlade. Kort tid därefter, eller den 21 october, resolverade åter Congressen, at emedan dess alternerande residence kunde befordra inbördes förtroende, så skulle äfven byggnader för Congressen inrettas nära vid nedra fallen af Potowmack-floden, som är emellan Virginien och Maryland, eller vid Georgetown, och at Congressens residence skulle blifva, till dess ofvannämnde städer kunde bli anlagde och upbyggde, ömsom vid lika tid, ej längre än ett år och ej mindre än sex månader, uti Trenton i Jersey och i staden Annapolis i Marylands stat. I följe däraf flyttade Congressen i sistl. november månad till Annapolis, som är omkring tjugu Svenske mil från Philadelphia, och har därstädes med dess öfverläggningar fortfarit till ofvannämnde den 3 i denna månad, samt utsatt staden Trenton i Jersey till samlingsställe den 1:a nästkommande november, och emedlertid synes Stats-Committéet fortfara uti Annapolis. Ofvanstående förslager om nya städers anläggning, hvartill omkostnader för publicque byggnaders inrettning blefvo nöd-

vändige, lära förfalla, och flere propositioner hafva varit at utvälja Philadelphia, Ny-York eller någon annan stad till Congressens ständige residence. Detta synes äfven vara nödigt till Congressens värdighet; men det är ännu mycket osäkert, hvilken ort utväljes, och hittils har ej det antal af röster, som erfordras till beslut i Congressen, däri kunnat öfverensstämma. I det målet erfordras sju staters bifall. Men vid afgörande af fred, krig, tractater och alliancer, mynt, requisitioner af medel från staterne, penningars anordning med mera, skola nio stater, enligt confoederations-reglorne, därom vara enhällige. Ledamöterna från hvarje stat, efter dessa regler, skola vara minst tvänne, högst sju till antalet. Under den förflutne tiden hafva ofta Delegater ej infunnit sig, at utgöra tillräckligt antal för nio staters representerande; stundom kan hända af hushållning, stundom kanske at en del ej trodt sig kunna hålla hvad de åstundat, och därför uteblifvit. När åter, såsom nu, näst före adjournerandet, varit tio stater representerade, men allenast af 2:ne Delegater, så kunna trenne ledamöter i Congressen, genom negativ votering af 20 ledamöters antal, hindra beslut i alla hufvudsakliga ärender; och när ej flere än nio stater representeras af 2:ne för hvardera, skola alla ledamöter vara enhällige. Som lika tänkesätt hos alla uti en sådan församling svårligen är at förvänta, undantagandes vid få tillfällen, såsom erfarenheten nogsamt utvisat, så har Congressen föreslagit till staterne, at Delegater med mera ordentlighet skulle utväljas och sig infinna, samt åtminstone 3:ne från hvarje stat blifva förordnade.

Efter nuvarande förhållande kunna dessa stater med mera anledning anses, at utgöra tretton serskilte republiqver, än at vara ett samhälle under gemensam styrelse. En del föreställa sig, at när freden och traktater med utländske mackter vunnit vidare stadga och någon tid förbigått, dessa stater hvardera inom sig vilja utöfva lagstiftande och executive styrelsen, utan at genom gemensamma författningar af Congressen däruti inskrenkas, och at, churu Congressen bibehålles för at representera de Förenade Stater, den samma allenast vissa tider af året sammankommer, för at söka underhålla förbundet emellan staterne till gemensamt försvar. Regeringen uti en del af dessa republiqver synes blifva mera demokratisk, såsom uti Ny-Englands stater, uti de öfrige mera ledande till aristokratisk utöfning. De åtskillige tvistigheter, som äro emellan staterne, kunna i en framtid gifva anledning till flere förändringar och, efter den mening en del föreställa sig, at större myndighet till Congressen updragas. Därtill kunde bidraga, om efter nuvarande utseende Congressen erhåller en ständig revenue genom inkommande tullafgift. Men denna inkomst synes dock blifva otillräcklig för allmänna skulderne, hvartill för interessets betalande dock erfordras serskilte afgifter från hvarje stat, och dessutom äro medel nödige för underhåll af de ämbetsmän, Congressen utnämner, samt om någre troupper under Congressens disposition skola för samtelige staterne inrettas. Det synes äfven bidraga till Congressens myndighet, om den updrages reglerandet af utrikes handelen, såsom i anledning af Engelske

regeringens förbud emot Americanske skeppsfarten till Vest-Indien blifvit föreslagit och af en del stater bifallit, då allmänheten till en del föreställer sig, at genom en sådan författning Engelske regeringen skulle förmås at ingå handelstractat, hvarigenom Americanske Staterne kunde erhålla fri handel till Vest-Indien, hvarest vid Jamaica efter nyss erhållen underrettelse fem Americanske skepp blifvit se-qvestrerade.

Till följe af en del staters constitutioner och antagit bruk äfven uti de öfrige från revolutions början, hafva sistl. och detta år åtskillige sammankomster af folket blifvit gjorde, at i visse mål gifva instructioner till sine representanter i General-assembleen, samt at göra föreställningar och adresser i allmänna ärender. Vid sådane efter behag af en del invånare gjorde sammankomster hafva i synnerhet resolutioner blifvit vidtagne mot Loyalister, och detta år uti Ny-Englands stater hafva sådane conventioner varit, som besvärat sig öfver en del af Congressens göromål; men emot dessas beslut hafva Bostons invånare förklarat sig, hvarefter de sammankomsterne nu uphört och convention vid Hartford i Connecticut återkallat sin förra resolution. När därjemte betraktas, at de mäst ansedde män i dessa stater tillstyrkt Congressens myndighet, och at dessförutan tractater och allmänna systemet ej synes i längden kunna äga bestånd, så skulle förmodas, at foederal-gouvernementet underhålles, och som till Congressens sammankomst i november större delen nya ledamöter blifva valde, förväntas af en del, at ej andre utnämnas till Delegater än de, som äga

principer at stadga det gemensamma regeringssättet. Men efter närvarande författningar, hvilka enligt folkets sinnelag ej kunna annorledes än efter handen förändras, synes det fordra en längre framtid, at bereda och utföra en stadgad styrelse samfält för dessa stater.

För Utrikes ärender har en Secreterare af staten varit genom Congressen förordnad, och sedan H:r Robert Livingston, dessutom Cantzler för Ny-Yorks stad, sistl. år från förenämnde ämbete tagit dess afsked, har H:r John Jay, förut Americanskt sändebud till Spanske hofvet och en af Commissarierne till tractaternes afgörande uti Paris, blifvit nyligen utnämnd at vara Secreterare för Utrikes affairer och förväntas inom kort tid at återkomma. I dess ställe har H:r Thomas Jefferson, som tillföre varit Gouverneur uti Virginien, tills nu Deleгат uti Congressen, och hvilken tillföre varit den, som i Congressen författade och skref *Declaration of Independence*, blifvit nyligen af Congressen förordnad, at jemte H:rr Franklin och Adams vara Americanske Staternes Commissarie till afslutande af de förbund och traktater, som kunna förefalla med Europeiske mackter, och at bevaka dessa staters affairer vid Franske hofvet, om H:r Franklin skulle vara hindrad. H:r Jefferson är äfven nu afrest till Paris. För öfrigt har Congressen ej utnämnt någon Ministre till utrikes hof, oaktat därom gjorde öfverläggningar och at därom äfven sistl. år varit förslag.

Vid det allmänna förhållande, som förut blifvit anført, har afseende äfven varit uppå den omkost-

nad uti Congressens närvarande penningebrist därigenom skulle förorsakas, då besparingsprincipen uti den nu slutade Congressen varit rådande, äfven at indraga Presidentens tractamentspenningar, så snart Congressen adjournerat, och förut at göra svårighet vid ersättning af General Washingtons hafde utgifter vid armeen af mindre betydande summa, då han för egen person intet åstundat eller mottagit. En del af staterne hafva äfven uti instructioner till deras Delegater uti Congressen förklarat deras åstundan, at utgifterne i anseende till fremmande förbindelser och Americanske sändebud ej måtte ökas. Ehuru ingen resolution därom uti Congressen blifvit vidtagen, finnes det vara tänkesättet, at ej vidare sända till utrikes hof någon Ministre eller Envoyé, än de förenämnde, men at framdeles, när Congressens financer blifvit förbetrade, utnämna Residenter och Consuler. Det har äfven i Congressen blifvit föreslagit, at när de göromål blifvit slutade, som nu äro deras Ministrar updragne vid negociationer uti Europa, återkalla dem, för at allenast äfven hos de mackterne underhålla Residenter, hvarom dock ej något beslut är fastställt; äfven som Congressen ej ännu kunnat öfverenskomma, om någon såsom Ministre vid Spanske hofvet kommer at vara vistande. Uppå proposition, at Congressen skulle utnämna någon till England, har det ej vunnit bifall. Det är mig berättat, at i dessa dagar från Americanske Ministrarne i Paris hitkommit den föreslagne handelstraktaten emellan Hans Maj:t Konungen af Preussen och de Americanske Stater. Äfven skall handelsförbindelse med Danmarck vara afslutad,

och är nyss hitkommen H:r Waltersdorff, som säger sig hafva creditiv såsom Resident eller General-Consul, hvilket dock ej ännu blifvit aflämnat. Till följe af 29 artikelen uti handelstraktaten med Frankrike har en serskilt öfverenskommelse blifvit föreslagen och af Congressen nu återsänd till dess Ministrar i Paris, at sluteligen afgöras, om Consulers göromål och rättigheter. Någre frågor därom hafva härstädes förefallit, som ej ännu äro afgjorde, såsom om Franske Consulers rättighet at afgöra stridigheter emellan Franske Skeppscapitainer och deras sjöfolk, utan at domare härstädes må sig därmed befatta; om frihet för Franske fartyg, at till en del angifva och aflasta innehafvande gods, utan at den öfrige delen af lasten må utskeppas eller tullafgifter därför erläggas; om Consulers rättighet öfver de Fransmän, hvilka, efter aflagd trohetsed till Americanske Staterne, här blifvit antagne till medborgare och at drifva handel. Franske Ministern, le Chevalier de la Luzerne, är i dessa dagar afrest till Frankrike, och komma de Franska affärrerne at bevakas af General-Consulen de Marboix, till dess någon efterträdare blifver utnämnd. Franske hofvet har förordnat 4 Consuler och 5 Viceconsuler uti de serskilte staterne.

Med djupaste etc.

S. G. Hermelin.

Philadelphia den 19 junii 1784.

4.

Uti hosföljande 3:ne ödmjuckeste skrivelser och i de, hvilka vid nästa tillfälle skola öfversändas, har jag sökt at samla de underrettelser, som kunnat erhållas, angående de Förenade Staters denna tiden gjorde författningar vid deras allmänna styrelse. Hos Eders Excellence anhåller jag i största ödmjukhet, at dessa anmerckningar, ehuru ofullkomlige, ej onådigt blifva ansedde. Dessa stater erkänna med vördnad den handelstractat, som med Sverige blifvit slutad; men för de orsaker, som vid slutet af 3:dje brefvet anföras, har ej någon Ministre å dessa staters vägnar blifvit utnämnd, och synes för flere år, till dess financen och styrelsen blifva stadgade, ej anledning vara, at Ministrar till utrikes mackter vidare af dem förordnas.

Om handeln får jag med en paqvetbåt, som om 14 dagar afgår, afsända ytterligare ödmjuk berättelse, och synes nu vara mera liknelse än tillföre, at Svenske varor och manufacturer kunna med förmon härstädes afsättas. Handeln lär i allmänhet vinna mera stadga, och mindre öfverflö-

dig tillförsel blifva af fremmande varor. De hinder och större afgifter, som uppå jern och jernmanufaktur voro föreslagne hos en del staters Generalassembleer, hafva ej blifvit faststälde, utan dessa förslager, äfven som i anseende till en del andre manufacturer, hafva förfallit.

För den nåd, Eders Excellence behagat mig visa, kan jag ej nogsamtt betyga min aldra ödmjukeste vördnad, och utbeder på det högsta at uti Eders Excellences grace få vara innesluten. Om Eders Excellence ej befaller, at mitt vistande härstädes skall blifva längre tid, anhåller jag i största ödmjukhet om Eders Excellences bifall till min återresa. Dyrheten at lefva i detta landet vid anständigt lefnadssätt, dock med hushållning, är så ansenlig, at omkostnaden vida öfverstiger tillgång af resmedel och min förmåga. Det lär svårigen kunna förmodas, at här är mycket dyrare för en fremmande, än i alla Europeiske länder, och klimatet har större delen af tiden försatt mig uti sjukligt tillstånd.

Sedan nu alla Congressens göromål uphört, ämnar jag göra en resa, at erhålla vidare underretelse om handeln och bergvercken, dock är vid Philadelphia hufvudstället, till dess efter aldra ödmjukaste anhållan, jag får lämna denna verldsdel.

Med djupaste etc.

Sam. Gust. Hermelin.

Philadelphia den 19 junii 1784.

5.

Eders Excellences nåd utbeder jag mig i största ödmjukhet, då jag från denna orten anhåller, at få upvackta Eders Excellence med ödmjukeste skrifvelse och anföra de skäl, som nödsakat mig at hemresa, innan jag erhållit Eders Excellences vidare befallning.

Sedan uti junii månad jag aldra ödmjukast från Philadelphia öfversänt Berättelser och vidare fortsatt resan genom Ny-Englands stater, saknade jag ännu svar från H:r Bergsrådet Sandels å de bref, jag vid början af året honom tillskrifvit, om nödvändig penningetillgång. Den dyrhet, som är i de Americanske Stater, hvarigenom mitt vistande med resor kostat 7 à 8,000 Sv. riksdaler, och den penningebrist där tillika är, så at förskotter dels ej kunna erhållas, dels betalas med ränta af 4 till 6 procent för hvarje månad, äfven emellan handlande, lämnade mig ej annan utväg, än at resa från Boston uti augusti med en Americansk slup af 50 läster,

lastad med rått socker, destinerad till Göteborg. Efter god passage öfver hafvet, led fartyget skada af storm till segel och bomar mot Engelske kusten, och ehuru Capitaine Potter för besparing af ankarpenningar fortsatte resan, oaktat äfven brist på provision, i synnerhet å friskt vattn, som efter tillgång, men ej behof, dageligen skulle utmätas, efter 8 veckors sjöresa var jag ej lika öfvertygad, som dessa Presbyterianske sjömän, om en oundvikelig predestination, utan trodde säkrare, at med en båt gå till Engelske stranden och hit till London, at med första lägenhet hemresa. Bergsråd Sandels dödsfall, hvarom jag här blifvit underrettad, är både den ömmaste sorg och förlust för mig, som Eders Excellence nådigst lär anse påskynda min återkomst.

De, ehuru ofullkomlige, underrettelser jag under min resa kunnat samla, anhåller jag i största ödmjukhet, at närvarande få till Eders Excellence hemställa. Det syntes ej vara anledning, at genom något längre vistande i det landet vinna säkrare kunskap. Ehuru Congressens ledamöter vid början af november åter församlas, dock som en ständig revenue genom tullafgift ej blifvit bifallen, utan af Rhode-Islands stat å nyo afslagen, och staterne ej ännu samtyckt den föreslagne myndighet till handelsens reglerande, så äro någre allmänna författningar i det ämnet ej at förvänta, ej heller blifva någre af Congressen utnämnde, vidare än redan äro, at i andre länder bevaka deras allmänna ärender. Med ett Svenskt skepp, Capitaine Andersson, som vid slutet af denna vecka till Göteborg afseglar, ämnar

jag fortsätta hemresan, hvilken genom Eders Excellences grace jag aldra ödmjukast anhåller, at den ej onådigt blifver ansedd.

Med djupaste etc.

Sam. Gust. Hermelin.

London den 9 november 1784.

Bilaga I.¹

Ungefärlig calcul öfver arealinnehållet af de Förenade Americanske Stater, efter chartor; och bereckning öfver folckmängden, efter upgift i Congressen år 1774.

	Svenske Mil.			Sv. Qvadrat mil.	Summa.	Folckmängden, inberäknade Negrar.
	Lengd.	Bredd.	Ovadt mil.			
Virginien, östra delen . .	28	21	588	2,194	—	400,000
Dito vestra delen . .	73	22	1,606			
Norra Carolina	92	48	—	4,416	—	200,000
Södra Carolina						170,000
Georgien med vestra landet vid dessa 3:ne stater till Mississippi						30,000
Pensylvanien	50	30	—	1,500	—	320,000
Delaware staten	12	3	—	36	—	35,000
Maryland	15	15	—	225	—	220,700
Jersey	20	8	—	160	—	130,000
Ny-Yorks stat vid North River etc.	—	—	194	726	—	200,000
D:o Landet vid sjöarne Ontario etc.	—	—	336			
D:o Iroquois hunting-ground	—	—	196			
Connecticut	10	7	—	70	—	206,000
Rhode-Island och Providence	6	3 ¹ / ₂	—	21	—	50,400
Massachusetts stat	17	8	149	461	—	350,000
D:o Province of Maine et Sagahadock	24	13	312			
Ny-Hampshire	28	9	—	252		82,200
Vermonts district	26	11	—	286	10,347	—
Landet norr om Ohio och vester om ofvannämnde stater.	—	—	—	—	4,653	—
Summa	—	—	—	—	15,000	2,394,300

¹ Se sid. 2.

Af förenämnde folckmängd 2,394,300 kunna Negrarne i följande stater anses till 440,000, utom de till mindre antal, som äro i de öfrige stater till tjensthjon eller husfolck:

Virginien	150,000
Maryland	50,000
Norra Carolina	120,000
Södra Carolina	100,000
Georgien	20,000
Summa	440,000.

Efter calculen år 1754 skulle folckmängden då varit, obereknade Negrar:

Virginien	85,000
Norra Carolina	45,000
Södra Carolina	30,000
Georgien	6,000
Pensylvanien och Delaware	250,000
Maryland	85,000
Jersey	60,000
Ny-Yorck	100,000
Connecticut	100,000
Rhode-Island och Providence	35,000
Massachusetts	220,000
Ny-Hampshire	30,000
Summa	1,046,000.

När härtill recknas Negrar i de södra staterne circa 300,000,
gör summa 1,346,000.

Bilaga 2.¹

Af de Förenade Stater i Congress församlade, maj 29, 1784,

Beslutit, at Stats-Committeet, som skall förordnas till följe af 9 artiklen i confoederation, at sitta under Congressens recess, för at afhandla de Förenade Staters göromål, skall innehafva all den mackt, som må utöfvas af sju stater i Congress församlade, undantagandes at sända Ambassadeur, Minister, Envoyé, Resident, Consul eller Agent till fremmande länder eller hof; at förordna reglor för at afgöra hvad capturer till lands eller vattn skola vara laglige, och på hvad sätt priser, tagne genom landt- eller sjötrouper i de Förenade Staters tjenst, skola delas och anordnas; at inretta domstolar at mottaga och sluteligen afgöra appeller i mål af capturer; at förordna domstolar för at afgöra disputer och skilj-acktigheter, som upkomma emellan 2:ne eller flere stater; at fastställa vikt och mått i de Förente Staterne; at förändra posttaxa för bref, som föras genom de af Congressen inrettade postcontoir; at återkalla eller at göra emot något Congressens förordnande; at förordna Civile och Militaire officrare, undantagandes i stället för sådane inom de Förenade Stater, som Committeet må suspendera för felaktigt upförande, eller at upfylla vacanser,

¹ Se sid. 40.

hvilka må härefter hända, genom dödsfall, afskedstagande eller annars, inom dessa stater, med vilkor, at sådant förordnande skall ej fortfara längre än en månad efter Congressens sammankomst uti nästa november, undantagandes bekräftat af Congressen.

Ingen sak, utom adjournerande från den ena dagen till den andra, skall blifva afgjord utan bifall af 9 stater.

En Chairman, som väljes af Committeet, skall därvid presidera.

Congressens ämbetsmän, när de påfordras, skola infinna sig vid berörde Committé.

Committeet skall hålla en journal öfver deras göromål, at föreläggas Congressen, och i dessa journaler, som månatligen skola kundgöras och blifva öfversände till executive regeringen af de serskilte staterne, skola införas ledamöternes Ja och Nej, när någon af dem åstundat det, innan proposition göres.

Om det skulle hända, at någon af de Förenade Stater ej är representerad i Congressen vid den tid Stats-Committeet utväljes, eller om ej någon Delegat för någon viss stat utväljes af Congressen, så må en sådan stat bli representerad i Committeet genom hvilken Delegat som helst från en sådan stat. Delegationsledamöter inom hvarje stat må ombyta med hvarandre, såsom de sjelfve må öfverenskomma, eller såsom genom deras stat utsättes.

I händelse något oförmodat och ganska angelägit göromål förefaller, hvarvid Committeet må anse, at därå beror de Förenade Staters välfärd och fred, och at det ej tillbörligen kan afgöras af Com-

mitteet, så är dess skyldighet at utsätta en dag för Congressens sammankomst, innan den tid, hvartill den är adjournerad, och at gifva underrettelse där-om till högsta executive regeringen i hvarje stat, at Delegaterne må få kunskap at infinna sig.

Detta Committé skall hafva mackt at mottaga communicationer från fremmande Ministrar och lägga dem för Congressen, när den skall samman- komma; men Committeet skall ej afhandla någre göromål med dem, undantagandes befullmäktigade därtill genom serskilte resolutioner af Congressen.

Resolverat, at Stats-Committeet är härigenom befullmäktigat och underrettat at bereda och an- mäla till Congressen en författning, för at vidtaga nödige mått och utvägar vid staternes räntekam- mare, och för at med mera noggranhet utsätta myndigheten för 'The Board of 'Treasury eller Finance-Direction; äfven at öfverse institutionerne för ämbetet vid Utrikes ärenderne och för Krigs- departementet, och at hemställa sådane förändringar, som må anses nödige.

Resolverat, at Congressens tacksägelse lämnas till H:s Excellence Thomas Mifflin, för dess skick- lige och trofaste utöfvande af de skyldigheter, som tillkomma Presidenten under den tid, han innehaft denna höga värdighet.

Pris 1 kr. 50 öre.

14 DAY USE
RETURN TO DESK FROM WHICH BORROWED

LOAN DEPT.

This book is due on the last date stamped below, or
on the date to which renewed.

Renewed books are subject to immediate recall.

12 Sep 61 BM

REC'D LD

AUG 31 1961

SANTA BARBARA

INTER LIBRARY
LOAN

ONE MONTH AFTER RECEIPT
NON-RENEWABLE

JUN 23 1964 7/27

LD 21A-50m-8,'61
(C1795s10)476B

General Library
University of California
Berkeley

